

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. VII. De forma rescriptorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

fекта, ut non expiret morte concedentis; Barbosa cit. n. 9. & Gonzalez ad reg. 8. Cancellar. gloss. 12. n. 42. vers. Sic etiam.

§. VIII.

De forma rescriptorum.

1556.

Questio est, qua ratione in rescriptis præscriptus ordo, & forma, seu modus sit servandus? Resp. ordinem verborum, seu scripturæ sic servandum esse, ut, quod prius narratur, vel præcipitur, ante alia sit expediendum, c. cum dilecta, 22. junct. gloss. V. transponentes, h. t. alias processus jure irritus est, non observato ordine substantiali; Felinus ibid. n. 4. & gloss. cit. V. irritum; constat hoc ex ipso textu citat. c. 22. ibi: dictum insuper Scholasticum, & coniudices suos invenimus, minus providè processisse. Cum enim in literis nostris eisdem principaliter mandaretur, ut ad prædictam Ecclesiam personaliter accedentes, personæ idoneæ administrationem committerent Abbatia, cui ad opus ejus fieret hinc inde resignatio subtractorū: ipsi formam mandati Apostolici transponentes, illo capitulo præmisso, de alijs articulis inordinatè plurimum cognoverant: propter quod processum ipsorum contra nostri formam rescripti, ac juris ordinem attentatum, irritum decernimus, & inanem. Quod verum est, sive agatur contra, sive præter, seu ultra formā rescripti, seu mandati, L. diligenter, ff. mandati. esto partes consentiant in transgressionē formæ; quia forma rescriptorum substantialis, est juris publici, cui pactis privatorum derogari non potest, L. 3. C. de jurisdic. Excipe, nisi forma mere in favorem partium data esset. Cæterū specificè, & non per æquipollens impleri debet, Felinus cit. ampliat. 11. n. 7.

1557. Not. autem, quod dictum est, processum esse irritum, non servatā formā rescripti, intelligi de forma, & modo, qui jure communi non requiritur, sed à delegante de novo præcipitur, & inducitur; colligitur ex c. Cum dilecta, 22. h. t. Felin. in c. fn. de presumpt. n. 23. Sanchez l. 3. matrim. D. 33. n. 4. nam tali casu censetur substantialis, nisi aliunde.

colligi possit, quod ille novus modus, à delegante præscriptus, sit solum ad instructionem delegati; Pirhing de rescript. n. 48. Ex hoc vides in præsenti, processum vitiari non servatā formā præscripti, quando hoc præscribit novam formam in commissione facta, ultra id, quod jure communi servandum est. Illud etiam notandum, quod interdum ly & in rescriptis justitiae, vel gratiae ponatur pro disjunctiva, & idem sit ac vel, L. Sepe, 53. ff. de verb. signif. Hoc autem collendum est vel ex materia substracta, vel ex intentione mandantis, aut concedentis; exemplum est in c. 2. h. t. de quo V. Pirhing cit. n. 50. reliqua in hoc puntojam præmissa sunt.

ARTICULUS VII.

De executione, usū, & abusu, rescriptorum.

Supponendum, Executores rescriptorum alios dari ad causas justitiae, seu lites decidendas; alios, qui deputari solent pro exequendis gratiis, qui nihil habent jurisdictionis, sed nudum ministerium, seu executionem. Si enim habeant aliquid etiam jurisdictionis v. g. receptionem testium, vel quid simile, non sunt meri executores; his positis:

Q. I.

Quibusnam personis committi possit, ac debeat executio rescriptorum Apostolicorum?

Cum non omnes sint jure habiles, ut 1559. sint Judices delegati, seu Commissarij, qui exequantur rescripta Apostolica, Bonifacius VIII. in c. Statutum, 11. de rescript. fancivit, ut nullis, nisi dignitate præditis, aut personatum obtinentibus, seu Ecclesiarum Cathedralium Canonicis, cause literarum autoritate sedis Apostolice, vel Legatorum ejusdem de cetero committantur: nec audiantur alibi, quam in civitatibus, vel locis insignibus, ubi posset commodè copia peritorum haberi; pro cuius explicacione not. 1. per dignitatem hic intelligi, Ecclesiasticam præminentiam junctam, cum jurisdictione fori externi; & per Personatum, Ecclesiasticam